

Брюксел, 2.3.2016 г.
COM(2016) 110 final

СЪОБЩЕНИЕ НА КОМИСИЯТА ДО ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТА

**Пътят след Париж: оценка на въздействието на Споразумението от Париж,
придружаваща предложението за решение на Съвета относно подписването от
името на Европейския съюз на Споразумението от Париж, прието съгласно
Рамковата конвенция на ООН по изменение на климата**

1. Въведение

Споразумението от Париж от 2015 г. е исторически значимо събитие в глобалната борба с изменението на климата. Споразумението е жизненоважно — последна възможност да предадем на бъдещите поколения по-стабилен свят, по-чиста планета, по-справедливи общества и по-проспериращи икономики, разгледано също така в контекста на Програмата за устойчиво развитие до 2030 г. . То ще поведе световния преход към глобална чиста енергия. Този преход ще изисква промени в начина на вършене на бизнес и на инвестиране, както и стимули в целия спектър на политиките. За ЕС това открива добри възможности, най-вече за създаване на работни места и растеж. Преходът ще стимулира инвестициите и иновациите в областта на енергията от възобновяеми източници, като по този начин ще допринесе за реализирането на амбицията на ЕС да се превърне в световен лидер в тази област, и ще увеличи растежа на пазарите за стоки и услуги, произведени в ЕС, например в областта на енергийната ефективност.

Споразумението от Париж е първото многостранно споразумение относно изменението на климата, което обхваща почти всички емисии в световен мащаб. То е успех за света и потвърждение на избора на ЕС да върви по пътя на икономика с ниски въглеродни емисии. Преговорната стратегия на ЕС беше от решаващо значение за сключване на споразумението. Воден от опита си, свързан с провеждането на ефективна политика по отношение на климата, както и от традициите на преговори и от основаното на правила международно сътрудничество, ЕС настояваше за постигането на амбициозни резултати. ЕС стана първата голяма икономика, която представи своя план за климата (а именно планиран национално определен принос (INDC) на 6 март 2015 г., в който са взети предвид политическата рамка в областта на климата и енергетиката за 2030 г., определена от Европейският съвет през октомври 2014 г.¹, и планът на Европейската комисия за овладяване на изменението на климата в периода след 2020 г.². ЕС си е поставил амбициозна общоикономическа вътрешна цел за намаляване на емисиите на парникови газове с поне 40 % до 2030 г. Целта е определена въз основа на глобални прогнози, които са в съответствие със средносрочната цел на Споразумението от Париж.

По време на цялата Парижка конференция ЕС демонстрира високо ниво на политическо единство. Всички присъстващи в Париж министри от ЕС показаха, че са готови и решени да постигнат успех. ЕС действа единно, защитавайки позицията на ЕС, договорена от Съвета по околна среда. Това позволи на ЕС да изрази позицията си общо и единогласно по време на всички фази на преговорите, което бе ключов елемент за успех в Париж. Особено важно бе, че в рамките на действията на дипломатията на ЕС в областта на климата ЕС и неговите партньори успеха да създадат широка коалиция от развити и развиващи се държави, които споделяха високите амбиции.

¹ Заключение на Европейския съвет от 24 октомври 2014 г.

² „Парижкият протокол – план за овладяване на изменението на климата в периода след 2020 г.“, COM(2015) 81 final.

Коалицията на високите амбиции („High Ambition Coalition“) беше от изключително значение за създаването на положителна динамика при преговорите и за осигуряването на подкрепа на Споразумението от Париж от страна на държавите с най-големи емисии.

Освен това от срещата за климата в Копенхаген през 2009 г. насам глобалният контекст напълно се промени, в резултат на което в световен мащаб е налице мобилизация отдолу-нагоре на правителства и недържавни участници, като предприятия, гражданско общество, градове и инвеститори. Френското председателство на конференцията за климата и ООН има заслуга за създаването на положителната динамика преди и по време на конференцията в Париж.

Изпълнението на ангажиментите по Споразумението от Париж изисква поддържане на динамиката и силен политически ангажимент, за да се гарантира преходът към устойчиво и неутрално по отношение на климатичните изменения бъдеще, извършен по социално справедлив начин. Изменението на климата трябва да остане в политическия дневен ред на съответните международни форуми, включително на срещите на Г-20 и Г-7. Във връзка с това ЕС ще продължи да играе водеща роля на международната сцена и да развива дипломатията в областта на климата³.

2. Споразумението от Париж — „Глобално споразумение“

2.1. Основни елементи на Споразумението от Париж

В Споразумението от Париж е изложен глобален план за действие, който да насочи света към предотвратяването на опасно изменение на климата, като се отчита, че това ще изисква възможно най-скоро да бъде постигнат пикът на световните емисии на парникови газове, а през втората половина на настоящия век — неутралност по отношение на климата. Споразумението има следните основни характеристики:

- С него се определя дългосрочна цел за насочване на света към ограничаване на глобалното затопляне до значително под 2°C в сравнение с нивата от предииндустриалния период, както и за продължаване на усилията за ограничаване на повишението на температурата до 1,5°C. Пожелателната цел от 1,5°C беше договорена, за да бъдат предизвикани по-амбициозни действия и за да се акцентира върху опасенията на най-уязвимите държави, които вече изпитват последиците от изменението на климата.
- Тя изпраща ясен сигнал до всички заинтересовани страни, инвеститори, предприятия, до гражданското общество и политиците, че глобалният преход към чиста енергия е неотменим и че трябва да се премине към различни от изкопаемите горива ресурси; Понастоящем с изготвянето на 189 национални плана в областта на климата, обхващащи около 98 % от всички емисии, справянето с изменението на климата се превърна в истинско глобално усилие.

³ Европейската дипломатия в областта на климата след COP21 — заключения на Съвета от 15 февруари 2016 г.

Със Споразумението от Париж се преминава към всеобщи действия, а не само от малцина.

- То предоставя динамичен механизъм за преглед и засилване на амбициозните действия с течение на времето. Считано от 2023 г. нататък, страните по Споразумението ще се срещат на всеки пет години в рамките на „общ преглед“, за да разгледат напредъка в областта на намаляването на емисиите и адаптирането, както и предоставената и получена подкрепа с оглед на дългосрочните цели на Споразумението.
- Страните имат правно обвързващо задължение да изпълняват вътрешни мерки за смекчаване с цел постигането на целите, предвидени в техния принос.
- Със Споразумението се постига по-голяма прозрачност и отчетност, включително чрез: представяне на всеки две години от всички страни на инвентаризации на парниковите газове и информация, необходима за проследяване на техния напредък; експертно техническо проучване; многостранен преглед в помощ на напредъка на страните; както и механизъм за улесняване и насърчаване на спазването на изискванията.
- С него се предоставя амбициозен пакет за солидарност с подходящи разпоредби относно финансирането на борбата с изменението на климата и посрещане на нуждите по отношение на адаптацията, както и загубите и щетите, дължащи се на неблагоприятните последици от изменението на климата. С цел насърчаване на индивидуалните и колективните действия за адаптация със Споразумението от Париж за пръв път се установява глобална цел за увеличаването на капацитета и устойчивостта спрямо изменението на климата, а също и за намаляване на уязвимостта в това отношение. В международен план с него се насърчава по-доброто сътрудничество между страните с цел споделяне на научни знания относно адаптирането, както и на сведения относно практики и политики.

2.2. Ратифициране и влизане в сила на Споразумението от Париж

Постигането на Споразумението от Париж е значително постижение. ЕС ще продължи да бъде активен в международните преговори по въпросите на климата, за да гарантира, че поставената от Споразумението амбициозна цел намери продължение във всички елементи на неговото прилагане, като например подробни разпоредби относно прозрачността и отчетността, механизми за устойчиво развитие и технологични механизми.

Непосредствената следваща стъпка е подписването на Споразумението от Париж. То ще бъде открито за подписване на 22 април 2016 г. в Ню Йорк и ще влезе в сила, когато бъде ратифицирано от най-малко 55 страни по него, представляващи поне 55 % от емисиите в световен мащаб. Бързото ратифициране и влизане в сила е желателно, тъй като това ще предостави на всички държави правната сигурност, че споразумението ще започне да функционира бързо. ЕС следва да бъде в състояние да ратифицира Споразумението от Париж във възможно най-кратък срок.

2.3. Средносрочни цели в рамките на Споразумението от Париж

В Споразумението от Париж са предвидени редица средносрочни основни етапи. Необходимо е да бъдат ясно определени конкретните политически последици на целта от 1,5°C. 5^{-ият} доклад за оценка на Междуправителствения комитет по изменение на климата (IPCC) не предоставя окончателни заключения по този въпрос поради липсата на достатъчно научни анализи. Във връзка с този въпрос от IPCC бе поискано да изготви специален доклад през 2018 г. ЕС ще допринесе към научната работа, която ще бъде извършена на международно ниво за тази цел. ЕС следва да участва в първия „диалог за улесняване“, който ще се проведе през 2018 г., за да се направи равностметка на колективната амбиция и напредък при изпълнението на ангажиментите. В това отношение ЕС ще участва в първия общ преглед през 2023 г., който е от значение за обмислянето на още по-амбициозни действия от всички страни в периода след 2030 г. В този смисъл ЕС, наред с другите страни по Споразумението, е приканен да съобщи до 2020 г. своите дългосрочни стратегии за развитие при ниски емисии на парникови газове за периода до средата на века. С цел улесняване на изготвянето на тези стратегии Комисията ще осъществи задълбочен анализ на икономическите и социалните промени, с което да допринесе за политическите дебати в Европейския парламент, Съвета и със заинтересованите страни.

3. Как ЕС ще прилага Споразумението от Париж

Преходът към нисковъглеродна икономика изисква фундаментална промяна в технологиите, енергетиката, икономиката, финансите, и в крайна сметка на обществото като цяло. Споразумението от Париж е възможност за икономическа трансформация, работни места и растеж. То е основен елемент за постигането на по-широките цели за устойчиво развитие, както и на приоритетите на ЕС за инвестициите, конкурентоспособността, научните изследвания, иновациите и енергийния преход. Изпълнението на Споразумението от Париж разкрива стопански възможности, които ще позволят на ЕС да запази и използва стартовото си предимство в насърчаването на енергията от възобновяеми източници и енергийната ефективност, а също и в разработването на други конкурентни на световния пазар технологии с ниски равнища на въглеродни емисии. За да се възползва пълноценно, ЕС трябва да продължи да води със своя пример и действия, като приеме регулаторни мерки за намаляване на емисиите, а също и като създава фактори за ускоряването на публичните и частните инвестиции в иновации и модернизация във всички важни сектори, но същевременно гарантира, че и другите големи икономики продължават да правят всичко възможно, за да спазват ангажиментите си. Преходът към икономика с ниски въглеродни емисии трябва да се управлява правилно, като се имат предвид разликите между държавите членки както по отношение на енергийния микс, така и на икономическата структура. Това означава също необходимост от предвиждане и смекчаване на социалното въздействие на този преход в конкретни региони и социално-икономически сектори.

3.1. Насърчаване на благоприятна среда за преход към нисковъглеродна икономика

Преход към енергиен съюз

Ангажиментът на ЕС за чист енергиен преход е необратим и не подлежи на преговаряне. Приоритетната цел на енергийния съюз е *„отказ от икономика, задвижвана от изкопаеми горива, където енергията се основава върху централизиран и ориентиран към предлагането подход, разчитащ на остарели технологии и бизнес модели, даване възможност на потребителите и (...) отказ от разпокъсана система, характеризираща се с неkoordinирани национални политики, пазарни бариери и изолирани в енергийно отношение зони“*⁴. Проектът за енергиен съюз във всичките му измерения предоставя по-широка рамка, в която ЕС може да създаде съответната благоприятна среда за извършването на енергийния преход. Според Международната агенция по енергетика пълното прилагане на плановете в областта на климата ще доведе до инвестиции от 13,5 трилиона долара в енергийна ефективност и нисковъглеродни технологии в периода от 2015 г. до 2030 г., което представлява средногодишна стойност от 840 милиарда долара. Основното въздействие на тези планове в областта на климата е не само увеличаването на инвестициите, но също и подобряването на тяхното разпределение между горивата и секторите, както и между търсенето и предлагането. Наред с другото, инвестициите в източници на възобновяема енергия ще станат почти три пъти повече от инвестициите в електроцентрали, работещи на основата на изкопаеми горива, а инвестициите в енергийна ефективност (водени от транспортния и строителния сектор) се очаква да бъдат равни по размер на инвестициите в други части на енергийната система.

Иновации и конкурентоспособност

Споразумението от Париж зададе ясна и амбициозна посока на развитие на иновациите в областта на ниските въглеродни емисии. По време на конференцията в Париж 20 от водещите световни икономики стартираха „Мисия за иновации“, за да се даде нов тласък на публичните и частните иновации в областта на чистата енергия, за да бъдат разработени и и внедрени революционни технологии и за да бъдат намалени разходите. ЕС желае да се включи в тази инициатива, като се има предвид, че бюджетът на ЕС за изследвания в областта на нисковъглеродните технологии в рамките на „Хоризонт 2020“ реално вече бе увеличен двойно за периода 2014—2020 г. и че ЕС е поел ангажимент да инвестира най-малко 35 % от програмата „Хоризонт 2020“ в дейности, свързани с климата. Освен това бъдещата стратегия за научни изследвания, иновации и конкурентоспособност на енергийния съюз ще се възползва от полезните взаимодействия между енергетиката, транспорта, кръговата икономика, промишлеността и цифровите иновации. Това ще доведе до по-голяма конкурентоспособност на настоящите и бъдещите европейски нисковъглеродни технологии и технологии за енергийна ефикасност.

⁴ Рамкова стратегия за устойчив енергиен съюз с ориентирана към бъдещето политика по въпросите на изменението на климата, COM(2015)80 от 25 февруари 2015 г.

Преминаването към инвестиции от частния сектор и тяхното бързо увеличаване е от съществено значение за подпомагане на прехода към ниски въглеродни емисии и устойчива на изменението на климата икономика, както и за избягване на „блокиране“ на инфраструктура и активи в технологии с високи емисии. Фондовете на ЕС ще играят важна роля за мобилизиране на пазарите⁵. Подпомагането на инвестициите в рамките на Плана за инвестиции за Европа, което се съсредоточава върху действия за премахване на пречките пред инвестициите в Европейския съюз, както и евентуалното финансиране от Европейския фонд за стратегически инвестиции (ЕФСИ) следва да насърчават инвестициите в енергийна ефективност и намаляване на емисиите в рамките на единния пазар. Планът за инвестиции за Европа вече има обещаващи резултати в тази област⁶, като трябва да бъде проучен пълният му потенциал. Наскоро Комисията даде старт на Европейския портал за инвестиционни проекти (ЕПИП), който скоро ще започне да функционира напълно. Неговата цел е да се привлекат инвеститори към жизнеспособни и стабилни инвестиционни проекти в Европа. Заинтересованите страни в областта на енергетиката се насърчават да изпращат своите проекти на ЕПИП, за да може потенциалните инвеститори да разполагат с цялостен поглед върху проектите. Комисията ще работи приоритетно за увеличаване на техническата помощ за заинтересованите страни с цел създаването през 2016 г. на схеми за обединяване на по-малки проекти за енергийна ефективност, така че да бъде натрупана критична маса. Тези схеми следва да предоставят на инвеститорите по-добри възможности за инвестиране в областта на енергийната ефективност и да улеснят достъпа до капитал на националните, областните и местните платформи и програми за енергийна ефективност. Те ще включват засилване на техническата помощ и съдействие за разработване на проекти по линия на Европейския консултантски център по инвестиционни въпроси (ЕІАН), създаден от Комисията и Европейската инвестиционна банка за подпомагане на организаторите на проекти от публичния сектор да структурират проектите си, както и за повишено използване на финансови схеми при стандартни условия и ред, по-специално в областта на сградите⁷.

Финансовите институции са основни партньори в преходния процес. За осъществяването на прехода от значение са също така добре функциониращите трансгранични капиталови потоци и интегрираните и устойчиви капиталови пазари. В тази връзка мерките, които вече са предприети или са в процес на подготовка в

⁵ За периода 2014—2020 г. вече са програмирани 114 милиарда евро по линия на реформираните Европейски структурни и инвестиционни фондове (ЕСИФ) за действия във връзка с климата. Програмирането се извършва в рамките на по-широко партньорство със съответните заинтересовани страни. Произтичащата от това сума възлиза на 25 % от ЕСИФ, което е доказателство за сериозния ангажимент за провеждане на свързани с климата действия, като надхвърля също така целевите 20 % за общия бюджет на ЕС. Подкрепата не се ограничава само до възможностите за финансиране, а включва също така силно регионално сътрудничество, изграждане на капацитет и елементи на техническа помощ.

⁶ Преглед на плана за инвестиции в проекти с ниски нива на въглеродни емисии и енергийна ефективност: http://ec.europa.eu/priorities/sites/beta-political/files/sector-factsheet-energy_en.pdf

⁷ Състояние на Енергийния съюз за 2015 г.

контекста на създаването на съюз на капиталовите пазари⁸, са от основно значение. За гарантирането на подобен преход — в рамките на единния пазар и отвъд него — Европейската централна банка, както и националните централни банки, Европейската инвестиционна банка и Европейската банка за възстановяване и развитие, Зеленият фонд за климата, и други международни финансови институции като Световната банка, но също и националните банки за развитие, могат да играят благоприятна роля. През април 2015 г. по искане на Г-20 да направи преглед на начина, по който финансовият сектор може да вземе предвид въпроси, свързани с климата, Съветът за финансова стабилност (СФС) създаде работна група за оповестяване на финансова информация в областта на климата, чиято цел е да помогне на участниците на пазара да разберат по-добре рисковете, свързани с изменението на климата, както и да ги управляват по-добре. Неотдавна Г-20 създаде проучвателна група, която да анализира въпросите, свързани със зеленото финансиране (GFSG). На европейско равнище Европейският комитет за системен риск публикува доклад относно преминаването към нисковъглеродна икономика и потенциалните рискове за финансовия сектор⁹.

Ценообразуване на въглеродните емисии и субсидиране на изкопаемите горива

Ценообразуването на въглеродните емисии е основен елемент за насърчаването на еднакви условия на конкуренция в световен мащаб в контекста на прехода — те могат да бъдат под формата на схема за търговия с емисии, като например в ЕС, данъчно облагане или други икономически и/или финансови инструменти. ЕС следва да увеличи усилията си за споделяне на своя опит в тази област с всички държави, които трябва да започнат ценообразуване на въглеродните емисии. Това следва да включва държави като Китай и Южна Корея, които установяват схеми за търговия с емисии, както и по-широк кръг страни, включително всички големи икономики, които внедряват технологии за енергия от възобновяеми източници и подобряват политиките си за енергийна ефективност. Макар Споразумението от Париж да представлява истинска промяна поради глобалния си характер, национално определените нива на усилия за всяка държава се различават, което води до риск от неизгодно конкурентно положение за засегнатите промишлени сектори, ако се запазят неравностойните условия на конкуренция. Със стратегическото решение на Европейския съвет да запази режима на безплатно разпределение на квоти след 2020 г. и предложените разпоредби относно изместването на въглеродни емисии в рамките на схемата за търговия с емисии на ЕС бе намерен правилния баланс за момента, но това следва да бъде преразгледано в рамките на следващите десет години.

Изгледите относно ценообразуването на въглеродните емисии и енергията се усложняват допълнително поради настоящата ниска цена на нефта. Това може да предостави добра възможност не само за въвеждането на ценообразуване на въглеродните емисии, но също така и за премахване на субсидиите за изкопаемите

⁸ План за действие за изграждане на съюз на капиталовите пазари, COM(2015) 468 final.

⁹ https://www.esrb.europa.eu/pub/pdf/asc/Reports_ASC_6_1602.pdf

горива, които според Международната агенция по енергетика през 2013 г. възлизат на 548 милиарда долара в световен мащаб. Тези субсидии са най-голямата пречка пред иновациите в областта на чистите технологии, както признаха Г-20 и Г-7 в призивите си за премахване на субсидиите за изкопаемите горива. В предстоящия доклад за цените на енергията и разходите на ЕС ще бъдат разгледани последните събития в това отношение.

Ролята на градовете, гражданското общество и социалните партньори

Способстването на действия с участието на множество заинтересовани страни от гражданското общество — гражданите, потребителите, социалните партньори, МСП и новосъздадените иновационни предприятия и конкурентоспособни в глобален план индустрии, представлява друга предпоставка за осъществяване на прехода. Конференцията в Париж и Планът за действие Лима — Париж, инициатива на перуанското и френското председателство на Конференцията на страните по РКООНИК, имат за цел обединяване на безпрецедентно голям брой недържавни участници на световната сцена за ускоряване на съвместните действия в областта на климата в подкрепа на новото споразумение. ЕС се намира в уникалната позиция да включи прехода към икономика с ниска въглеродна интензивност във всички сектори и равнища на управление.

Интелигентните градове и градски общности са мястото, където голяма част от бъдещото трансформиране наистина ще се случи. Поради това от 2016 г. нататък ще се засилят работата на равнището на градовете и градските политики, включително тази във връзка с подкрепящите действия, разработени в рамките на интегрирания и глобален Конвент на кметовете, и с реализирането на „обслужване на едно гише“ за местните органи. Това следва да позволи на местните органи да допринесат в по-голяма степен за прехода на ЕС към икономика с ниска въглеродна интензивност и ще предостави възможности на европейските предприятия да използват в световен мащаб конкурентното си предимство по отношение на иновационните технологии за интелигентни градове.

Дипломатическа дейност във връзка с климата и глобални действия

Действията в областта на климата представляват предизвикателство с голямо стратегическо значение за външната политика и имат отражение върху изготвянето на външната политика на ЕС, като например помощта за развитие и сътрудничество, политиките на разширяване и съседство, международното научно и технологично сътрудничество, търговията, икономическата дипломация и сигурността. Поддържането на положителния импулс от Париж ще изисква постоянна мобилизация на политическо и дипломатическо ниво на световно равнище.

Както бе договорено от Съвета¹⁰, през 2016 г. дипломатическата дейност във връзка с климата ще трябва да се съсредоточи върху i) запазване на въпросите, свързани с изменението на климата, като стратегически приоритет, ii) подкрепа за прилагането на Споразумението от Париж и планове в областта на климата, и iii) увеличаване на усилията за действия, съобразени с взаимовръзката между изменението на климата, природните ресурси, включително водата, благосъстоянието, стабилността и миграцията.

По отношение на финансирането на борбата с изменението на климата ЕС и неговите държави членки са поели ангажимент да увеличат мобилизираните средства по отношение на съществени действия за смекчаване на последиците и на прозрачност при изпълнението, така че да допринесат за постигането на целта на развитите държави за съвместно ежегодно мобилизиране на 100 милиарда долара до 2020 г. от широк кръг източници — публични и частни, двустранни и многостранни, включително алтернативни източници на финансиране. Настоящата тенденция в помощта на ЕС за развитие ще му помогне в голяма степен да постигне своя дял от целта за 100 милиарда долара. В контекста на многогодишната финансова рамка за периода 2014—2020 г. ЕС се ангажира да гарантира, че 20 % от общия му бюджет ще бъде предназначен за проекти и политики, свързани с климата. В контекста на външните разходи това представлява повече от удвояване на размера на финансирането на борбата с изменението на климата за развиващите се държави и може да достигне до 14 милиарда евро за разходи за климата. Все по-голяма част от тези ресурси ще бъдат инвестирани в мерки за адаптиране и улесняване на иновациите, както и изграждане на капацитет.

С цел да се подпомогнат развиващите се държави в реализирането на техните планове в областта на климата след 2020 г., ще бъдат засилени програмите за подкрепа (като Световния алианс за борба с изменението на климата +). В този контекст полезните взаимодействия между действията в областта на климата, Програмата за действие от Адис Абеба и целите на Програмата за устойчиво развитие до 2030 г., трябва да бъдат оползотворени изцяло. Това включва и участието на ЕС в Африканската инициатива за енергия от възобновяеми източници. В рамките на политиките за разширяване и за съседство ЕС ще продължи своя политически диалог със страните партньори, както и подкрепата си за тях. Особен акцент ще бъде поставен върху изграждането на капацитет.

Текущите двустранни и многостранни преговори относно либерализирането на търговията с екологични стоки и услуги трябва да бъдат ускорени с цел улесняването на глобалните действия за смекчаване на последиците от изменението на климата и за създаване на възможности за бизнес за европейските предприятия. ЕС следва да продължи да играе водеща роля за насърчаването на постигането на амбициозни резултати в контекста на преговорите в Международната организация за гражданско въздухоплаване (ИКАО) и Международната морска организация (ММО), за да се

¹⁰ Заключение на Съвета относно Европейската дипломатия в областта на климата след COP21.

намалят емисиите на парникови газове, както и на преговорите по Монреалския протокол.

3.2. Регулаторната рамка в областта на енергетиката и климата за 2030 г.

След конференцията в Париж по въпросите на климата всички държави трябва да превърнат своите ангажменти в конкретни политически действия. През октомври 2014 г. Европейският съвет определи рамката за политиките в областта на климата и енергетиката за 2030 г., като постави за ЕС амбициозната общоикономическа вътрешна цел от най-малко 40 % намаляване на емисиите на парникови газове за 2030 г., както и цели за енергията от възобновяеми източници и за енергийната ефективност от поне 27 %¹¹. Споразумението от Париж потвърждава необходимостта от подход на ниво на ЕС. Прилагането на рамката в областта на климата и енергетиката за 2030 г., която бе договорена от Европейския съвет, е приоритет при последващите действия във връзка със Споразумението от Париж.

Комисията започна вече този процес, като представи предложение за преразглеждане на схемата за търговия с емисии (СТЕ), която обхваща 45 % от емисиите на парникови газове в ЕС. През следващите 12 месеца Комисията ще представи оставащите ключови законодателни предложения за прилагането в ЕС на договорената регулаторна рамка за 2030 г. по справедлив и икономичен начин, предоставяйки максимална гъвкавост на държавите членки и постигайки правилния баланс между действията на национално и европейско равнище. Като следваща стъпка Комисията работи по изготвянето на предложения за решение за споделяне на усилията, както и за земеползването, промените в земеползването и горското стопанство (ЗПЗГС). Комисията също така ще предложи законодателство за създаване на надежден и прозрачен механизъм на управление и за рационализиране на изискванията за планирането и докладването в областта на климата и енергетиката за периода след 2020 г.

Освен това Комисията ще представи необходимите предложения за политики за адаптиране на регулаторната рамка на ЕС с цел поставяне на енергийната ефективност на първо място и поощряване на ролята на ЕС като световен лидер в областта на енергията от възобновяеми източници в съответствие със Заключенията на Европейския съвет от октомври 2014 г. Това включва нова структура на енергийния пазар, която поставя потребителите в центъра на енергийната система, създаването на възможности за оптимизация на търсенето и увеличаване на гъвкавостта. Освен това тази година Комисията вече даде ход на пакет в областта на енергийната сигурност, за да се справи незабавно с новите предизвикателства пред сигурността на доставките, свързани с развитието на международната обстановка в енергиен контекст.

¹¹ Целта за енергийна ефективност ще бъде преразгледана до 2020 г. предвид постигането на ниво от 30 % на равнището на ЕС.

4. Заключение

При подготовката и по време на Конференцията в Париж ЕС бе в центъра на коалицията на високите амбиции, съставена от развити и развиващи се държави. За да осигури ефективен преход към икономика с ниски въглеродни емисии, ЕС трябва да поддържа тази амбиция във вътрешен и международен план:

- Споразумението от Париж следва да бъде подписано и ратифицирано възможно най-бързо. Предложението за подписване на Споразумението е приложено към настоящото съобщение.
- ЕС трябва да консолидира благоприятните условия за прехода към икономика с ниски въглеродни емисии чрез широк кръг от взаимодействия си политики, стратегически рамки и инструменти, отразени в 10-те приоритета на Комисията „Юнкер“ — по-специално устойчивият енергиен съюз с ориентирана към бъдещето политика по въпросите на изменението на климата.
- Регулаторната рамка в областта на енергетиката и изменението на климата за 2030 г. трябва да бъде завършена бързо в съответствие със заключенията на Европейския съвет от октомври 2014 г. Европейският парламент и Съветът трябва да се разгледат предстоящите законодателни предложения във възможно най-кратки срокове .
- Всички страни трябва да са готови да участват пълноценно в процесите на преразглеждане съгласно Споразумението от Париж, предназначени да гарантират постигането на целта за ограничаване на изменението на климата под 2 °C и продължаването на усилията за ограничаване до 1,5 °C.